

2010. december 15., szerda

Az Afrika és EU közötti stratégiai partnerség jövője a 3. Afrika–EU csúcstalálkozót követően

P7_TA(2010)0482

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az Afrika és az EU közötti stratégiai partnerség jövőjéről a 3. EU–Afrika csúcstalálkozót követően

(2012/C 169 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az állam- és kormányfők 2010. november 30-i tripoli nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament 2010. november 27-i előzetes csúcstalálkozóján tett nyilatkozatra,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló Szerződés 177–181. cikkeire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Afrika és az EU közötti partnerség alapja a két fél összehangolt lehetőségei kihasználásának közös érdeke,
- B. mivel a tripoli nyilatkozat a különböző vezetők azon akaratát fejezi ki, hogy megszilárdítják a három évvel ezelőtt a két földrész között létrehozott stratégiai partnerséget annak érdekében, hogy együtt nézzenek szembe a közös kihívásokkal, és a fenntartható gazdasági fejlődést Afrika valamennyi lakosának előnyére fordítsák,
- C. mivel a fejlesztési támogatások több mint a felét az Európai Unió nyújtja, és az EU továbbra is Afrika legfontosabb kereskedelmi partnere,
- D. mivel Afrika bővíti partnerkapcsolatait, különösen Ázsia és Latin-Amerika nagy országai körében,
1. üdvözlöi a 2010 és 2013 közötti időszakra vonatkozó stratégiai cselekvési terv és az annak keretében foglalt partnerségek elfogadását, és reméli, hogy a terv hozzáadott értékkel járul majd hozzá a Cotonoui Megállapodás és az „Unió a mediterrán térségért” által elért eredményekhez, és hogy a földrészek közötti kapcsolatokra vonatkozó nagyratörő megközelítés kifejeződése;
 2. úgy véli, hogy az Afrika–EU közös stratégia alapelveit úgy kell kidolgozni, hogy a szegénység elleni fellépés, a méltányos jövedelem és megélhetés biztosítása érdekében támogassák a fejlődő országok fenntartható szükségleteit, valamint az alapvető emberi jogok – többek között a társadalmi, gazdasági és környezeti jogok – tiszteletben tartását;
 3. reméli, hogy levonják a tanulságokat a 2008 és 2010 közötti időszakra vonatkozó első stratégiai terv végrehajtása során tapasztalt nehézségekből, és hogy az állam- és kormányfők zárónyilatkozatában elvi szinten kifejezésre juttatott szándék kézzelfogható cselekvésben is testet ölt;
 4. érdekes gondolatnak tartja, hogy a magánszektor és a civil társadalom számára egyaránt lehetővé kellene tenni – különösen az afrikai fél részéről – hogy az eddigieknél hatékonyabban járuljon hozzá a stratégiához;

2010. december 15., szerda

1. Partnerség. Béke és biztonság

5. elismeri továbbá a növekedést és fejlődést szolgáló regionális integráció jelentőségét, és hangsúlyozza különösen a tripoli nyilatkozat azon kötelezettségvállalását, hogy a béke és a biztonság afrikai struktúráját a regionális szervezetekkel szoros együttműködésben teljesen működőképessé teszik;

6. üdvözi a „béke és a biztonság afrikai struktúrájának” megvalósítása során az afrikai földrész békével és biztonsággal kapcsolatos nehézségeinek leküzdése érdekében elért eredményeket; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban az afrikai békefenntartó műveletek kiszámítható és fenntartható finanszírozásának jelentőségét, a helyi ellenállási képesség kiépítésének szükségességét és a fegyveres konfliktusokban a civil lakosság védelme melletti eltökéltséget;

7. úgy véli, hogy a tartós béke alapvető feltétele a konfliktusmegelőzési politika, és hogy a fenntartható fejlesztési politikát alkalmazva a konfliktusok szerkezeti okait kell felszámolni az afrikai lakosság alapvető szükségleteinek kielégítése, a munkanélküliség és a társadalmi és gazdasági igazságtalanságok elleni küzdelem, valamint a nyersanyag-kitermelésre vonatkozó kezdeményezések átláthatóságának figyelembevétele érdekében;

8. véleménye szerint az, hogy az Egyesült Államokban elfogadták a konfliktusövezetekből származó ásványkincsekről szóló új törvényt, igen jelentős lépés az afrikai ásványkincsek polgárháborúkat és konfliktusokat szító illegális kitermelése ellen vívott küzdelemben; úgy véli, hogy a Bizottságnak és a Tanácsnak is hasonló javaslatokat kell benyújtania, hogy biztosítható legyen az uniós piacra behozott ásványkincsek nyomon követhetősége, a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) figyelembevétele mellett;

2. Partnerség. Demokratikus kormányzás és emberi jogok

9. kéri az Európai Uniót és az Afrikai Uniót, hogy együtt adjanak választ a legégetőbb – például a politikai válságokra való reagálással, illetve a gazdasági irányítás támogatásával kapcsolatos – kérdésekre annak érdekében, hogy a kormányzásról és az emberi jogokról folytatott párbeszéd újonnan létrehozott platformjának felhasználásával közös kormányzati programokat dolgozzanak ki;

10. üdvözi Afrika és az EU közös elkötelezettségét az olyan alapelvek iránt, mint az emberi jogok, a demokratikus elvek, a jogállamiság tiszteletben tartása és a terrorizmus minden formájának elítélése;

11. megjegyzi, hogy az állam- és kormányfők nyilatkozatukban leszögezik, hogy „egyesíteni kívánják erőiket (...) az emberi jogok mindkét földrészen biztosítandó védelme érdekében”; hangsúlyozza e jogok egyetemes jellegét, és hogy ezt az elvet különösen érvényre kell juttatni a „demokratikus kormányzás és emberi jogok partnersége” keretében tervezett fellépések során;

12. a demokratikus kormányzás és az emberi jogok melletti elkötelezettségére tekintettel erősen nehezményezi, hogy Robert Mugabe meghívást kapott a 3. Afrika–EU csúcstalálkozóra és azon aktívan részt is vett; felszólítja valamennyi szereplőt, hogy a jövőben képviseljék határozottabb politikai álláspontot, és ezzel egyértelműen közvetítsék a jogállamiságba és a demokráciába vetett szilárd hitüket;

13. ragaszkodik hozzá, hogy a különböző partnerségek keretei között folytatott valamennyi fellépésre a nemi hovatartozás, a faji vagy etnikai származás, vallás vagy egyéb meggyőződés, fogyatékos, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő, illetve a HIV-vel/AIDS-szel élő embereket sújtó hátrányos megkülönböztetéstől mentesen kerüljön sor;

14. egyetért a Pánafrikai Parlament felhívásával, amely szerint az Afrikai Unió minden országának ratifikálnia kell az Afrikai Unió demokráciáról, választásokról és kormányzásról szóló chartáját;

15. hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács elnöke, Herman Van Rompuy arra szólította fel az afrikai vezetőket, hogy támogassák a Nemzetközi Büntetőbírószéket és „teljes mértékben álljanak ki a büntetlenség elleni küzdelem elve mellett”;

16. nyomatékosan kéri az EU-t és az AU-t, hogy vállaljanak együttműködési kötelezettséget annak érdekében, hogy Afrika és Európa összehangoltabban tudjon fellépni a mérvadó nemzetközi testületekben, köztük az ENSZ-ben is;

2010. december 15., szerda

3. Partnerség. Kereskedelem, regionális integráció és infrastruktúra

17. üdvözlözi az Európai Unió és az Afrika Unió között létrejött megállapodást, amelynek értelmében párbeszédet indítanak annak érdekében, hogy megoldások születhessenek a gazdasági partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos közös aggályaik tekintetében; elismeri, hogy a regionális integráció, a kereskedelem és a beruházások alapvető jelentőséggel bírnak a gazdasági stabilitás és a fenntartható növekedés szempontjából;

18. nyomatékosan kéri az EU-t és az AU-t, hogy működjenek együtt a nyersanyagok fenntartható kiaknázása terén, különös hangsúlyt helyezve a kapacitásépítésre, a kormányzásra, az infrastruktúrák fejlesztésére, a beruházásokra, a geológiai szakismeretekre és hozzáértésre, valamint a bányászatra vonatkozó szerződések átláthatóságára; e tekintetben felszólít a nyersanyagokkal kapcsolatos, környezetvédelmi szempontból megfelelő és társadalmilag fenntartható politikák bevezetésére, amelyek a helyi lakosság javát is szolgálják;

19. határozottan felszólítja az Afrikai Unió valamennyi tagállamát, hogy könnyítsék meg egy kedvező jogi és adóügyi keret létrehozását, amelynek eredménye egyrészt a gazdasági növekedés bátorítása és a közvetlen külföldi befektetések vonzása, másrészt pedig a korrupció felszámolása, valamint a közigazgatási formáságok és a hivatali visszásságok csökkentése;

20. nyomatékosan kéri az afrikai és uniós vezetőket, hogy tartsák tiszteletben a Tripoliban tett kötelezettségvállalást, és a stratégiát az afrikai kontinensen belüli kereskedelem fellendítésére szolgáló eszközként használják fel, ideértve a regionális gazdasági közösségek számára nyújtott és az Afrikán belüli infrastruktúra-hálózatok javítását célzó, aktualizált támogatási csomagokat is;

4. Partnerség. Millenniumi fejlesztési célok

21. tudomásul veszi az Európai Unió országai által vállalt kötelezettség megújítását, amely szerint 2015-ig megvalósítják, hogy bruttó hazai termékük 0,7 %-át a fejlesztést szolgáló állami támogatásra fordítják, ami nélkülözhetetlen, ha 2015-ig teljesíteni akarják a millenniumi fejlesztési célokat;

22. különösen ügyelni fog arra, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérése valamennyi partnerség teljesítése során a középpontban álljon;

23. emlékeztet arra, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérése szempontjából döntő fontosságú a célzott intézkedések foganatosítása az anyák, az újszülöttek és a gyermekek egészsége, a nemek egyenjóság, az oktatás, a földpolitika, a fenntartható fejlődés, a vízhez és a csatornázáshoz való hozzáférés terén és a fogyatékkal élő személyekkel kapcsolatban; bátorítja az oktatásügy és az egészségügy terén elkezdett programok folyamatos megvalósítását;

24. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy Afrika-szerte szavatolni kell az élelmezésbiztonságot, valamint kiemeli, hogy fenntartható módon meg kell erősíteni az afrikai mezőgazdasági és halászati ágazatot, különösen ami a mezőgazdasági kistermelőket és kisüzemi halászokat illeti;

25. emlékeztet a mezőgazdaságnak az afrikai nemzeti gazdaságokban betöltött meghatározó szerepére; hangsúlyozza ezért az egészségügyi és növény-egészségügyi szabványok összehangolásának, valamint az afrikai mezőgazdasági ágazat kapacitásépítésének központi szerepét;

26. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a csúcstalálkozón nem tértek ki az afrikai mezőgazdasági földterületeknek a kormány támogatását élvező egyes külföldi befektetők általi felvásárlására, mivel ha ezt a kérdést nem kezelik megfelelő módon, akkor veszélyeztetheti a helyi élelmezésbiztonságot, valamint súlyos és messzemenő következményekhez vezethet;

27. úgy véli, hogy az afrikai és az uniós vezetőknek meg kell mutatniuk valódi elkötelezettségüket egy olyan mechanizmus bevezetése mellett, amely megakadályozza a jogszerűtlen tőkeáramlást és az adókikerülést, elősegíti a teljes átláthatóságot és az országonkénti jelentéstételt, valamint fokozza a nemzetközi nyomást minden olyan joghatóságra, amely adott esetben elnézi az adókikerülést vagy az adócsalást;

5. Partnerség. Energiaügy

28. úgy véli, hogy a megújuló energia Afrika gazdasági és társadalmi fejlődése szempontjából alapvetően fontos, és hangsúlyozza, hogy Barroso elnök Afrika energetikai zöld forradalmát szorgalmazta;

2010. december 15., szerda

29. üdvözlí Afrika és az EU együttmüködési programját a megújuló energiák terén, valamint a 2010 szeptemberében Bécsben tartott magas szintű ülésen jóváhagyott, 2020-ig teljesítendő politikai célkitüzéseket, amelyek értelmében többek között további százmillió afrikai polgárnak kell hozzáférést biztosítani a korszerű és fenntartható energetikai szolgáltatásokhoz, meg kell kettözni az Afrikán belüli országokat egymással összekapcsoló, határokon átnyúló villamosenergia-összeköttetések teljesítőképességét, ugyancsak meg kell kettözni a földgáz használatát Afrikában, fokozni kell a megújuló energiaforrások igénybevételét Afrikában, és e földrészen valamennyi ágazatban javítani kell az energiahatékonyságot;

6. Partnerség. Éghajlatváltozás

30. kéri az Európai Uniót és az Afrikai Uniót, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket az erdőirtás és az erdőpusztulás következtében keletkezett kibocsátás csökkentése érdekében;

31. emlékeztet az EU kötelezettségvállalására, amely szerint 2010 és 2012 között 7,2 milliárd eurót szentel majd az éghajlatváltozással kapcsolatos sürgös projektekre és kezdeményezésekre, amely összeg jelentős része Afrika számára áll majd rendelkezésre;

32. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás először és legsúlyosabban a világ legszegényebb népeit sújtja, és felszólítja valamennyi szereplőt, hogy támogassák a fejlődő országokat az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásban, és hogy növekedésüket a szegénység felszámolása érdekében alacsony szén-dioxid-kibocsátás mellett biztosítsák;

33. megjegyzi, hogy a globális éghajlatváltozásról szóló egyezmény sikerre vitele döntő fontosságú a szegénység felszámolása szempontjából, és ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a természeti erőforrásokban – a napban, a szélben, a folyókban és az árapályban –, amelyekben sok afrikai ország bővelkedik, óriási lehetőségek rejlenek;

7. Partnerség. Migráció, mobilitás és foglalkoztatás;

34. felhívja a figyelmet a migráció pozitív hatásaira, és nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az illegális migráció negatív hatásainak csökkentéséhez konkrét ütemtervvel rendelkező közös stratégiára és célzott projektekre van szükség;

35. emlékeztet valamennyi partner kötelezettségvállalására, amelynek célja több és jobb minőségű munkahely teremtése a fenntartható és befogadó növekedés előmozdítása révén;

36. üdvözlí a diákok és egyetemi oktatók mobilitását célzó meglévő programok megerősítését, valamint az olyan kezdeményezéseket, mint például a pánafrikai egyetem vagy az oktatási rendszerek és programok összehangolására irányuló kezdeményezés;

37. úgy véli, hogy az agyelszívás komoly gond Afrika számára, és hogy az országukat elhagyó szakemberek számára erős ösztönzőket kellene teremteni, hogy visszatérjenek és szaktudásukat származási országukban kamatoztassák;

8. Partnerség. Tudomány, információs társadalom és úrkutatás

38. üdvözlí, hogy vezető tisztviselők és miniszterek részvételével magas szintű politikai párbeszéd indult a tudományos és technológiai együttmüködés megerősítése érdekében azzal a céllal, hogy Afrikában felgyorsítsa a gazdasági növekedés és a társadalmi fejlődés ütemét;

Általános megjegyzések

39. megjegyzi, hogy Szudán nem képviselteti magát, mert hatóságai nem tekintik magukra nézve kötelezőnek az állam- és kormányfők tripoli nyilatkozatát, és e nyilatkozatnak megfelelően szeretné, ha a 2005-ös békeszerződés valamennyi elemét alkalmaznák, tehát a 2011 januárjára tervezett népszavazást is, amelynek lehetővé kell tennie a dél-szudániak számára, hogy dönthessenek jövőjükéről;

40. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Unió egyes nagyobb tagállamainak állam- és kormányfői nem tudtak részt venni az Afrika–Európai Unió csúcstalálkozón;

2010. december 15., szerda

41. sajnálja, hogy az Afrika–EU közös stratégiát nem egészíti ki pénzügyi terv, és ismételten kéri az EFA uniós költségvetésbe való bevonását az egyes partnerségek megvalósításához felhasznált különböző pénzügyi eszközök felhasználási lehetőségeire vonatkozó parlamenti ellenőrzés biztosítása érdekében;
42. kéri a miniszteri szervek fokozottabb bevonását a stratégia végrehajtásába;
43. kéri a Pánafrikai Parlamentet és az Európai Parlamentet, hogy éljen felügyeleti szerepével a stratégiai cselekvési terv végrehajtása során;
44. kéri az afrikai és az európai uniós országok parlamentjeit, hogy vizsgálják és vitassák meg a stratégiai tervet;

*

* *

45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az EU Tanácsának és Bizottságának, az AU Tanácsának és Bizottságának, az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek és a Pánafrikai Parlamentnek.

Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban (2009) - A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő hatékony végrehajtás

P7_TA(2010)0483

Az Európai Parlament 2010. december 15-i állásfoglalása az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2009–2010) – intézményi szempontok a Lisszaboni Szerződés után (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés preambuluma, nevezetesen a második, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdéseire,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikke (3) albekezdésének második francia bekezdésére, valamint 6. és 7. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2000. december 7-i, 2007. december 12-én Strasbourgban kihirdetett Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatékony végrehajtására irányuló stratégiáról szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0573),
- tekintettel az Európa Tanácsnak és az ENSZ-nek valamennyi, az alapvető jogokkal kapcsolatos egyezményére és ajánlására, beleértve a szakosodott ellenőrző testületeket is,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága határozataira és joggyakorlatára,